
Wandynowo, st. 10, gm. Bytoń, woj. wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 209

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania ratownicze przeprowadzone w 1998 roku były pierwszymi pracami wykopaliskowymi na tym stanowisku. Założono 1 wykop o wymiarach 50 x 5 m. W wykopie bezpośrednio pod poziomem ziemi ornej, na gł. 25 cm natrafiono na resztki warstwy kulturowej. Poziom calca ukazał się na głębokości 35 – 45 cm. Odkryto łącznie 6 obiektów: owalny obiekt pierścieniowaty (prawdopodobnie jama po wykrocie), wkop współczesny, przydenne resztki chaty i towarzyszącej jej jamy (fragment drugiej chaty?), dwie małe jamy zasobowe.

W wypełniku chaty oraz w resztkach warstwy kulturowej znaleziono sporą ilość zabytków. Ogółem wydobyto ok. 1100 fragmentów naczyń wczesnośredniowiecznych (w tym zdobionych liniami falistymi, żłobkami, dołkami), bryłki polepy, kilka fragmentów przedmiotów żelaznych (w tym dwie „podkówki”), 12 wyrobów krzemienych z radiolarytów i rogowców (prawdopodobnie na złożu wtórnym).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Badania nie będą kontynuowane.

Trzemeszno, zespół poklasztorny kanoników regularnych, gm. *loco*, woj. bydgoskie, AZP 49-36/-
- patrz: późne średniowiecze

WANDYNOWO, st. 10, gm. Bytów, woj. wrocławskie

- cmentarzysko wczesnośredniowieczne

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 24 sierpnia do 17 września, przez mgr. mgr. Aleksandra Andrzejewskiego, Arkadiusza Horonziaka i Marcina Lewandowskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, PSOZ). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 400 m².

Stanowisko zostało odkryte jesienią 1997 roku. Właściciel pola w trakcie prac rolniczych natrafił na kości ludzkie i powiadomił o tym fakcie Państwową Służbę Ochrony Zabytków.

Do badań wytypowano najbardziej zagrożony, położony najniżej teren tuż przy wzmiankowanej wcześniej drodze asfaltowej. Zdecydowano, że przebadana zostanie powierzchnia 4 arów w ramach jednego kwadratowego wykopu o wymiarach 20 x 20 m.

Już w warstwie ornej znajdowano kości ludzkie i nieliczne ułamki naczyń glinianych. Wyeksplorowano także 2 monety: Zygmunta III Wazy i solid Jana Kazimierza. Po usunięciu powyższych warstw w calcu ukazały się jamy grobowe. Zarejestrowano i wyeksplorowano 27 pochówków oraz jedno skupisko kości, które nie były ułożone w porządku anatomicznym, „*ossuarium*”.

Groby koncentrowały się w południowo-zachodniej części wykopu, a więc w arze IV. Za ledwie jeden grób (nr 21) znajdował się w arze III zaś kilka zajmowało południową część arzy I. Wszystkie jamy grobowe zlokalizowane były na linii wschód - zachód, z głowami skierowanymi na zachód. Tylko w jednym przypadku w grobie nr 5 głowa skierowana była na wschód. Większość pochówków była wyposażona. Przeważały tutaj noże żelazne, choć odkryto także kabłączki skroniowe, oselkę, krzesiwa żelazne, klamerkę czy żelazny grocik strzały. Sporadycznie pojawiały się fragmenty naczyń glinianych, chyba wszystkie na wtórnym złożu.

Wszystkie zabytki zostały przekazane do konserwacji, po której zostaną poddane dalszej dokładnej analizie formalnej, typologicznej i technologicznej. Jednak już teraz można stwierdzić, że należy je datować na okres wczesnośredniowieczny na XII-XIII w.

Na bieżąco wykonana została analiza szczątków kostnych.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych”, s. 218-228.

Postulujemy dalsze badania zagrożonego stanowiska.